

MÂİDE SÛRE-İ ŞERİF'İ

(5. Sûre)

(Medine döneminde inmiştir. 120 âyettir.)

Bismillâhırrahmânırrahîm.

- 1.** Ey iman edenler! Akitlerin gereğini yerine getirin. İhramlı iken avlamayı helâl saymamanız şartıyla, çeşitli hayvanlar size helâl kılındı. Ancak haram oldukları size okunanlar müstesnâ. Şüphesiz ki Allah dilediği hükmü verir.
- 2.** Ey iman edenler! Allah'ın nişanelerine, haram aya, kurbanlık hayvanlara, gerdanlıklara ve Rablerinden lütuf ve rızâ talep ederek Beyt-i haram'ı ziyarete gelenlere hürmetsizlik etmeyin. İhramdan çıkınca avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i haram'a sokmadıkları için bir kavme olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sevketmesin. İyilik ve takvâ üzerine yardımlaşınız, kötülük ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayınız. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah'ın vereceği ceza çok şiddetlidir.
- 3.** Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen; boğularak, dövülerek, düşerek, süsülerek ölen; canı çıkmadan kestiğiniz hariç yırtıcı hayvanlar tarafından yenilen; dikili taşlar (putlar) üzerine kesilen hayvanlar ve fal okları ile kısmet aramanız da size haram kılındı. Bunlar fâsıklıktır. Bugün kâfirler sizin dininizden ümitlerini kestiler. Onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün size dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim. Her kim şiddetli açlık sebebiyle zaruret içinde kalırsa, günaha yönelmeksizin haram yiyeceklerden yerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.
- 4.** Resulüm! Onlar sana kendileri için nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: Temiz olan şeyler size helâl kılındı. Allah'ın size öğrettiği üzere alıştırıp yetiştirerek öğrettiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını yiyin ve (ava salarken) üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.
- 5.** Bugün size temiz şeyler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemekleri size helâl olduğu gibi, sizin yemekleriniz de onlara helâldir. Mümin kadınlardan hür ve iffetli olanlar ile sizden önce kendilerine kitap verilenlerden hür ve iffetli kadınlar, zinâ etmeksizin, gizli dost tutmaksızın ve mehirlerinizi verdiğinizde size helâldir. Kim imanı kabul etmezse ameli boşa gider ve o kimse ahirette de hüsrana uğramış olanlardandır.
- 6.** Ey iman edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin, topuklarınıza kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp olduysanız gusül abdesti alın. Su bulamadığınız takdirde temiz toprak ile teyemmüm edin. Hasta iseniz veya yolculukta bulunuyorsanız, yahut biriniz abdest bozma yerinden gelmişse, veyahut kadınlara dokunmuşsanız ve su da bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinizi ve ellerinizi onunla meshedin. Allah size herhangi bir zorluk vermeyi istemez. Fakat O, temizlenmenizi ve üzerinize olan nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.
- 7.** Allah'ın size olan nimetini ve: "İşittik, itaat ettik!" dediğinizde sizden aldığı sağlam sözü hatırlayın. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah göğüslerin özünü bilendir.
- 8.** Ey iman edenler! Allah için adaleti ayakta tutup gözeten şahitler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsizliğe sürüklemesin. Adaletli olun, takvâya en çok yakın olan budur. Allah'tan korkun, çünkü Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edenlere ve sâlih amel işleyenlere vâdetmiştir; onlara bir mağfret ve büyük mükâfat vardır.

10. İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennem halkıdır.

11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir kavim size ellerini uzatmak istemişti de, Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun ve müminler yalnız Allah'a güvensinler.

12. Andolsun ki Allah, İsrâiloğullarından söz almıştı. Biz onlardan oniki tane nakib (temsilci) tayin ettik. Allah şöyle dedi: "Şüphesiz ki ben sizinle beraberim. Eğer siz namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime iman eder, onlara kuvvetle yardım ederseniz ve Allah'a güzel bir borç takdiminde bulunursanız; andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve andolsun ki sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Artık bundan sonra sizden kim inkâr yolunu tutarsa, gerçekten o dosdoğru yoldan sapmış olur."

13. Verdikleri kesin sözü bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler ve kendilerine belletilenlerin bir kısmını unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün. Onları affet ve aldırma. Şüphesiz ki Allah iyilik yapanları sever.

14. "Biz hıristiyanız" diyenlerden de söz almıştık. Onlar da uyarıldıkları şeylerin bir kısmını unuttular. Bu yüzden kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah yaptıklarını kendilerine haber verecektir.

15. Ey ehl-i kitap! Size Resul'ümüz geldi. Kitap'tan gizleyip durduğunuz şeylerin bir çoğunu size açıklıyor, bir çoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.

16. Allah, rızasını arayanları onunla kurtuluş yollarına eriştirir ve onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır, onları dosdoğru bir yola iletir.

17. "Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler andolsun ki kâfir olmuşlardır. De ki: "Eğer Allah Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmeyi dilerse, Allah'a kim bir şey yapabilecektir?" Göklerin, yerin ve ikisinin arasında ne varsa hepsinin hükümranlığı Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Allah'ın kudreti her şeye yeter.

18. Yahudi ve hıristiyanlar: "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilisiyiz." dediler. De ki: "O halde neden Allah günahlarınız sebebi ile size azap ediyor?" Hayır! Siz de O'nun yarattıklarından bir beşersiniz. O dilediğini başışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisinin arasında ne varsa hepsinin hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş de O'nadır.

19. Ey ehl-i kitap! Peygamberlerin ardı arkası kesildiği, bir boşluk meydana geldiği sırada size Peygamber'imiz gelmiştir. Gerçekleri size açıklıyor ki, "Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi." demeyesiniz. İşte size müjdeleyici ve uyarıcı geldi. Allah'ın her şeye gücü yeter.

20. Hani bir zamanlar Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. İcinizden peygamberler çıkarmış ve sizi hükümdarlar yapmıştı, dünyalarda hiç kimseye vermediğini size vermişti."

21. "Ey kavmim! Allah'ın size takdir ettiği Arz-ı mukaddes'e girin, ardınıza dönmeyin. Yoksa zarara uğrar, kaybedersiniz."

22. Onlar şöyle dediler: "Ey Musa! Orada çok zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz aslâ girmeyiz. Eğer çıkarlarsa biz de gireriz."

23. (Allah'tan) korkan ve Allah'ın kendilerine lütufta bulunduğu kimselerden iki adam şöyle dediler: "O zorbaların üzerlerine kapıdan yürüyün! Oradan girince muhakkak galip gelirsiniz. Eğer inanıyorsanız, ancak Allah'a tevekkül ediniz."

24. Şöyle dediler: "Ey Musa! Onlar orada oldukça, biz aslâ oraya girmeyiz. Sen ve Rabbin gidin savaşın. Biz burada otururuz."

25. Musa: "Rabbim! Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebiliyorum. Artık bizimle, yoldan çıkmış bu fâsıklar gürhunun arasını ayır." dedi.

26. Allah: "Orası onlara kırk yıl haram kılındı. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Sen, yoldan çıkmış fâsıklar gürhu için tasalanma, üzülme." buyurdu.

27. Resulüm! Onlara Âdem-'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat. Hani ikisi birer kurban takdim etmişlerdi de, birisinin kabul edilmiş, diğerinin kabul edilmemişti. Kabul edilmeyen: "Andolsun ki seni öldüreceğim!" deyince kardeşi şöyle demişti: "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder."

28. "Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmam. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "Dilerim ki, sen benim günahımı da kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. Zâlimlerin cezası işte budur."

30. Nihayet nefsi onu kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü. Bu yüzden de kaybedenlerden oldu.

31. Sonra Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için yeri eşeleyeni bir karga gönderdi. "Yazıklar olsun bana! Şu karga gibi bile olmaktan âciz kaldım da kardeşimin ölüsünü örtemedim." dedi. Bu sebeple ettiğine pişmanlık duyanlardan oldu.

32. Bunun içindir ki biz İsrâiloğullarının üzerine yazdık ki: Kim bir cana kıymamış ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Bir insanı dirilten, bütün insanlığı diriltmiş gibidir. Şüphesiz ki elçilerimiz onlara kesin delillerle geldiler. Fakat onların çoğu bu gerçeklerden sonra da yeryüzünde aşırı gitmektedirler.

33. Allah ve Resul'üne karşı savaşanların ve yeryüzünde fesad çıkarmaya çalışanların cezası ancak; ya öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, veya buldukları yerden sürülmeleridir. Bu, dünyada onlar için bir zillettir. Ahirette ise onlar için büyük bir azap vardır.

34. Ancak ele geçirmenizden önce tevbe edenler olursa, onlar müstesnâdır. Biliniz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

35. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve O'na yaklaşılmaya vesile arayın. Allah yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

36. O inkâr edenler var ya, eğer yeryüzünde bulunan her şey ve bunların bir o kadarı daha onların olsa da, kıyamet gününün azabından kurtulmak için fedâ etseler, yine kendilerinden kabul edilmez. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

37. Ateşten çıkmak isterler, fakat çıkamazlar. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkek ve kadının yaptıklarına karşılık Allah tarafından ibret verici bir ceza olarak ellerini kesin. Allah Azîz'dir, hükmünde hikmet sahibidir.

39. Yaptığı zulümden sonra tevbe edip hâlini düzelten kimse, bilsin ki Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı ve merhamet edicidir.

40. Bilmez misin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin hükümrânlığı Allah'a âittir. Dilediğine azap eder, dilediğini bağışlar. Allah her şeye kâdirdir.

41. Ey Peygamber! Kalpleri iman etmediği halde ağızları ile: "İnandık." diyen kimselerden ve yahudilerden küfür içinde koşuşanlar seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler. Sana gelmeyen bir başka topluluk lehine kulak verip casusluk yaparlar. Kelimeleri yerlerinden tahrif ederek değiştirirler. "Bu (değişik şekliyle) size verilirse alın, verilmezse sakının!" derler. Allah bir kimsenin fitneye düşmesini isterse, senin Allah'a karşı yapacak hiçbir şeyin yoktur. İşte onlar Allah'ın, kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Dünyada onlar için rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

42. Onlar hep yalana kulak verirler, durmadan haram yerler. Eğer sana gelirse aralarında hükmet, veya onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Hüküm verirken aralarında adaletle hüküm ver. Çünkü Allah adalet yapanları sever.

43. Nasıl oluyor da senin hüküm vermeni istiyorlar? Halbuki içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarındadır. Sonra da verdiği hükümden yüz çeviriyorlar. Onlar mümin değillerdir.

44. Doğrusu biz yol gösterici ve nurlandırıcı olarak Tevrat'ı indirdik. Kendilerini Allah'a teslim etmiş peygamberler, yahudi olanlara onunla hükmederlerdi. Rabbânîler (Rabbe kul olanlar) ve Ahbar (bilginler) de Allah'ın kitabını korumaları kendilerinden istendiği için onunla (hükmederlerdi). Hepsi de ona (Tevrat'a) şahit idiler. O halde insanlardan korkmayın, benden korkun. Âyetlerimi değersiz olan şeylerle değiştirmeyin. Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir.

45. Biz Tevrat'da onlara şöyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralar da birbirine kısastır. Her kim bağışlarsa, kendisi için kefarettir. Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, işte onlar zâlimlerdir.

46. Onların izleri üzerine arkalarından Meryem oğlu İsâ'yı, ondan önce gelmiş bulunan Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ve ona, yol gösterici, aydınlatıcı olan ve önündeki Tevrat'ı tasdik eden İncil'i takvâ sahiplerine öğüt ve yol gösterici olarak verdik.

47. İncil'e tâbi olanlar, Allah'ın onda indirdikleri ile hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, işte onlar fâsıklardır.

48. Resulüm! Sana da, kendinden önceki kitapları tasdik edip doğrulayıcı ve üzerlerine şahit olarak bu Kitab'ı hak ile indirdik. Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen hakkı bırakıp da onların hevâ ve heveslerine uyma. Sizden her biriniz için bir şariat ve bir yol tayin ettik. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet yapardı. Fakat Allah size verdiği şeyde sizi denemek istedi. Öyleyse hayır işlerine koşun! Hepinizin dönüşü Allah'adır. Üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri O size haber verecektir.

49. Resulüm! Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların keyiflerine uyma. Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmalarından sakın! Eğer yüz çevirirlerse, bil ki Allah onları bazı günahlarından dolayı musibete uğratmak istiyor. İnsanların çoğu gerçekten fâsıktırlar.

50. Yoksa onlar câhiliye hükmünü mü istiyorlar? Yakîn bir bilgi ile inanan bir topluluk için, Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?

51. Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez.

52. Kalplerinde hastalık bulunanların: "(Devir onların lehine döner de) bize bir musibet erişir diye korkuyoruz." diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih ya da kendi katından bir emir getirir de böylece onlar içlerinde gizledikleri şeyden (nifaktan) dolayı pişman olurlar.

53. İman edenler: "Sizinle beraber olduklarına dâir bütün güçleriyle Allah'a yemin edenler bunlar mıdır?" derler. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve hüsrana uğramışlardır.

54. Ey iman edenler! İçinizden kim dininden dönerse, Allah onun yerine ileride öyle bir millet getirir ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı başları dik ve güçlüdürler. Allah yolunda cihad ederler. hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. İşte bu, Allah'ın öyle bir lütfu ihsanıdır ki, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfu geniştir, her şeyi bilendir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah'tır, onun Peygamber'idir ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazlarını kılan, zekâtlarını veren müminlerdir.

56. Kim Allah'ı, onun Peygamber'ini ve müminleri dost edinirse, bilsin ki galip gelecek olanlar Allah'tan yana olanlardır.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alay ve eğlenceye alanları ve kâfirleri dost edinmeyin. Eğer mümin iseniz Allah'tan korkun!

58. (Onları ezan ile) namaza çağırdığınız zaman, namazınızı alay ve eğlence konusu yaparlar. Böyle yapmaları, akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır.

59. De ki: "Ey ehl-i kitap! Sadece Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilenlere iman ettiğimiz için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa çoğunuz yoldan çıkmış kimselersiniz."

60. De ki: "Allah katında bundan daha kötü bir cezanın bulunduğunu size haber vereyim mi? Onlar Allah'ın lânetlediği, gazap ettiği, içlerinden maymunlar ve domuzlar yaptığı kimselerle Tağut'a tapanlardır. İşte onlar mevki bakımından daha kötü olanlar ve doğru yoldan daha çok sapmış bulunanlardır."

61. Size geldikleri zaman: "İnandık!" derler. Halbuki yanınıza kâfir olarak girip kâfir olarak çıkmışlardır. Allah onların gizlediklerini daha iyi bilir.

62. Onların çoğunun günaha, düşmanlığa ve haram yemeye koştuklarını görürsün. Yaptıkları şey ne kötüdür!

63. Rabbânîlerin (Rabbe kul olanların) ve Ahbar (bilginler)in onları günah söz söylemekten ve haram yemekten men etmeleri gerekmez miydi? İşledikleri sanat ne kötüdür!

64. Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır." dediler. Böyle dediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın! Lânet olsun onlara! Hayır! Allah'ın iki eli de açıktır, dilediği gibi sarfeder. Andolsun ki Rabbinden sana indirilenler, onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü artırır.

Biz onların aralarına kıyamet gününe kadar düşmanlık ve kin saldık. Ne zaman savaş için bir ateş tutuştursalar, Allah onu söndürür. Onlar yeryüzünde durmadan fesat çıkarmaya koşarlar. Şüphesiz ki Allah fesat çıkarıcıları sevmez.

65. Eğer ehl-i kitap iman edip karşı gelmekten sakınsalardı, kötülüklerini örterdik ve onları nimet cennetlerine sokardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirilen (Kur'an'ı) gereğince uygulasalardı; hiç şüphesiz ki hem üstlerinden hem de ayaklarının altından yerlerdi. (Her yönden nimete ermiş olurlardı). İçlerinden aşırılığa kaçmayan, mutedil bir zümre vardı, çoğunun yaptıkları ise kötü idi.

67. Ey Resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu Allah kâfirler gürûhunu hidayete erdirmez.

68. De ki: "Ey ehl-i kitap! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) dosdoğru tatbik etmedikçe, siz hiçbir şey (yol) üzerinde değilsiniz." Andolsun ki Rabbinden sana indirilen, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Öyleyse o kâfirler gürûhu için üzülme!

69. Şüphesiz ki iman edenler, yahudiler, sâbiîler ve hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanıp sâlih amel işleyenler için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

70. Andolsun ki biz İsrâiloğullarından sağlam söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Her ne zaman onlara hoşlarına gitmeyen hükümlerle bir peygamber gelmişse; bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

71. Onlar (yapageldiklerinden dolayı) bir fitne kopmayacağını sandılar, kör oldular sağır kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul etti. Sonra yine de içlerinden bir çoğu kör oldular, sağır kesildiler. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

72. "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler gerçekten kâfir olmuşlardır. Halbuki Mesih onlara demişti ki: "Ey İsrailoğulları! Benim de Rabhim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar. Varacağı yer ateştir, zâlimlerin yardımcısı yoktur."

73. Andolsun ki: "Allah üç ilâhtan üçüncüsüdür." diyenler de kâfir olmuşlardır. Oysa tek bir ilâhtan başka ilâh yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse elbette onlardan inkâr edenlere çok acıklı bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ Allah'a tevbe edip, O'ndan mağfiret dilemezler mi! Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

75. Meryem oğlu Mesih ancak bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Annesi de siddîka (çok doğru) bir kadındı. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak! Onlara delilleri nasıl açıklıyoruz? Sonra da bak ki, nasıl yüz çeviriyorlar?

76. De ki: "Allah'ı bırakıp da, size ne bir zarar ne de bir fayda vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah işitendir, bilendir."

77. De ki: "Ey ehl-i kitap! Dininizde haksız yere taşkınlık yapıp sınırı aşmayın. Daha önce hem kendileri sapmış, hem de birçoklarını saptırarak doğru yoldan ayrılmış bir topluluğun hevâ ve heveslerine uymayın."

78. İsrailoğullarından küfre sapanlar hem Davut'un hem de Meryem oğlu İsâ'nın diliyle lânetlenmişlerdir. Çünkü onlar isyan etmişler, sınırı aşmışlardı.

79. Onlar birbirlerini yaptıkları kötülüklerden vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapageldikleri şey ne kötü idi!

80. Onlardan bir çoğunu, kâfirleri dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendileri için öne sürdüğü şey ne kötüdür! Allah onlara gazap etmiştir ve onlar azap içinde ebedî kalacaklardır.

81. Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene (Kur'an'a) inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu yoldan çıkmış fâsıklardır.

82. Andolsun ki insanların içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri ve Allah'a şirk koşanları bulursun. Onların, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olanlarını da: "Biz hıristiyanız." diyenleri bulursun. Çünkü onların içlerinde keşişler ve rahipler vardır, onlar büyüklük taslamazlar.

83. Peygamber'e indirilene dinledikleri zaman; hakkı tanıdıklarından ötürü gözlerinin yaşla dolup taşıdığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz! Biz iman ettik, bizi de şahit olanlarla beraber yaz!"

84. "Rabbimizin bizi sâlihler zümresi arasına katmasını umarken, neden Allah'a ve bize gelen hakikate inanmayalım?"

85. Bu sözlerinden dolayı Allah onlara altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler verdi. Güzel hareket edenlerin mükâfatı işte budur.

86. Kâfir olanlar ve âyetlerimizi yalanlayanlar var ya! İşte onlar cehennemliklerdir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın, hududu da aşmayın. Çünkü Allah hududu aşanları sevmez.

88. Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl ve temiz olarak yiyin, kendisine iman etmiş bulunduğunuz Allah'tan korkun.

89. Allah sizi boş yere yaptığınız yeminlerden dolayı cezalandırmaz, fakat sizi bile bile ettiğiniz yeminlerinizden dolayı sorumlu tutar. Bozulan yeminin kefâreti, âilenize yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri yedirmek, veya onları giydirmek, yahut bir köle azat etmektir. Bunları bulamayan kimseye üç gün oruç gerekir. Yemin ettiğinizde yeminlerinizin kefareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun. İşte böylece Allah âyetlerini açıklıyor, umulur ki şükredersiniz.

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal okları, şeytanın işi pisliklerdir. Bunlardan kaçının ki saâdete eresiniz.

91. Şeytan; içki ve kumar yüzünden aranızda düşmanlık ve kin sokmak, sizi zikrullahtan ve namazdan alıkoymak ister. Artık siz bundan vazgeçtiniz değil mi?

92. Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin, karşı gelmekten çekinin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Peygamber'imizin vazifesi sadece açıkça duyurmak ve bildirmektir.

93. İman edip sâlih amel işleyenlere (daha önce içip) yediklerinden ötürü bir günah yoktur. (Haramdan) sakındıkları, iman edip sâlih amelde buldukları, sonra sakındıkları

ve iman ettikleri, sonra yine sakınıp iyilik yaptıkları zaman (bu böyledir). Allah iyilik yapanları sever.

94. Ey iman edenler! Şüphesiz ki Allah sizi, gıyabında kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için, ellerinizle ve mızraklarınızla avlayabildiğiniz az bir avla sizi imtihan eder. Kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acıklı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! Hacc'da ihramlı iken av hayvanı öldürmeyin! Sizden avı kasten öldürenin cezası; içinizden adalet sahibi iki kişinin vereceği hükme göre ehli hayvanlardan, öldürdüğüne denk ve Kâbe'ye varacak bir kurbanlıktır. Yahut onu kıymeti kadarıyla kefâret olarak yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmaktır. Tâ ki yaptığının vebalini tatmış olsun. Allah daha önce olanı affetmiştir. Kim bu suçu tekrar işlerse, Allah da ondan karşılığını alır. Allah Azîz'dir, intikam sahibidir.

96. Deniz avı yapmak ve onu yemek hem kendinize hem de yolculara bir geçimlik olarak helâl kılınmıştır. İhramlı olduğunuz müddetçe kara avı size haram kılındı. Huzurunda haşrolacağınız Allah'tan korkun.

97. Allah Kâbe'yi, Beyt-i Haram'ı insanlar için bir nizam kıldı. Keza o haram ayı da, kurbanı da, boynu bağlı kurbanlıkları da (insanlar için bir nizam kıldı). Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın gerçekten her şeyi bilici olduğunu bilmeniz içindir.

98. Biliniz ki Allah'ın azabı pek şiddetlidir ve şüphesiz ki Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.

99. Resul'ün görevi sadece tebliğ etmektir. Allah neyi açıklayıp neyi gizlediğinizi bilir.

100. De ki: "Murdarla temiz bir olmaz, murdarın çokluğu hoşuna gitse de bu böyledir." Öyleyse ey akl-ı selîm sahipleri! Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz!

101. Ey iman edenler! Açıklandığında hoşunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın. Eğer onları Kur'an indirilirken soracak olursanız, size açıklanır. Oysa Allah onları affetmiştir. Allah çok bağışlayandır ve çok halîmdir.

102. Sizden önce bir kavim de onları sormuştu, sonra da bu sebeple kâfir olmuşlardı.

103. Allah bahîre, sâibe, vasîle ve hâm diye bir şey meşru kılmamıştır. Fakat kâfirler Allah'a karşı yalan uydururlar. Onların çoğunun akılları ermez.

104. Onlara: "Allah'ın indirdiği Kitab'a ve Peygamber'e gelin!" denildiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter." derler. Ataları hiçbir şey bilmiyor ve doğru yol üzerinde bulunmuyor iseler de mi?

105. Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman yaptıklarınızı size haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Birinize ölüm gelip çatınca vasiyet ederken içinizden iki âdil kişi aranızda şahitlik etsin. Yahut yolculukta iken başınıza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan iki kişiyi şahit tutun. Eğer şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıkoyarsınız. Allah'a şöyle yemin ederler: "Akraba bile olsa yeminimizi hiçbir değere değiştirmeyeceğiz. Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Yoksa elbette günahkârlardan oluruz."

107. Eğer bu iki şahidin gerçekten günahı gerektiren bir şey yaptıkları ortaya çıkarsa, onların aleyhine hak iddiâ ettikleri iki kişi bunların yerine geçer ve: "Bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur. Biz şahitlikte haddi aşmadık. Şüphesiz ki biz o takdirde zâlimlerden oluruz." diye Allah'a yemin ederler.

108. Bu, şahitliği gereği gibi yapmalarına veya yeminden sonra yeminlerin reddedilmemesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkun ve dinleyin! Allah fâsıklar gürûhunu hidayete erdirmez.

109. Allah'ın, peygamberleri toplayıp da: "Size ne cevap verildi?" dediği gün onlar: "Bizim hiçbir bilgimiz yok, şüphesiz ki gizlilikleri hakkıyla bilen ancak sensin!" diyeceklerdir.

110. Allah o zaman şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsâ! Sana ve annene olan nimetimi hatırla! Seni kudsî ruh ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıyor ve ona üflüyordun, benim iznimle hemen kuş oluyordu. Anadan doğma körü ve alacalıyı benim iznimle iyileştiriyordun. Ölülerini benim iznimle hayata çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık delillerle geldiğin zaman, onlardan inkâr edenler: 'Bu apaçık bir büyüdür.' demişlerdi de, ben onların sana zarar vermelerini önlemiştim."

111. Havârîlere: "Bana ve Peygamber'ime iman edin!" diye vahyetmişim (ilham etmişim). Onlar da: "İman ettik, bizim müslümanlar olduğumuza şahit ol!" demişlerdi.

112. Havârîler: "Ey Meryem oğlu İsâ! Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demişlerdi de, o: "İman etmiş kimseler iseniz Allah'tan korkun!" demişti.

113. Onlar: "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kâplerimiz mutmain olsun, senin bize hakikaten doğru söylediğini bilelim ve onu bizzat görmüş şahitler olalım." demişlerdi.

114. Meryem oğlu İsâ şöyle dedi: "Ey Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofraya indir ki, bizim hem öncekilerimiz hem sonrakilerimiz için bir bayram ve senden bir delil (mucize) olsun. Bizi rızıklandır, sen rızık verenlerin en hayırlısı!"

115. Allah buyurdu ki: "Ben onu size şüphesiz ki indireceğim. Bundan sonra da içinizden kim inkâr ederse, âlemlerde hiç kimseye azab etmediğim şekilde ona azab edeceğim."

116. Allah: "Ey Meryem oğlu İsâ! Sen mi insanlara: 'Beni ve anamı Allah'tan başka iki ilâh edin!' dedin?" demişti. O şöyle dedi: "Haşâ! Seni tenzih ederim. Hak olmayan sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer demiş olsam, şüphesiz sen onu bilirsin. Sen benim içimdekini bilirsin, halbuki ben senin zâtında olanı bilmem. Gaybları bilen ancak sensin."

117. "Ben onlara sadece: 'Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!' diye bana emrettiğini söyledim. Aralarında bulunduğum müddetçe onlara şahit idim. Beni aralarından aldığı anda, artık onların üzerinde gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeye şahitsin."

118. "Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz ki sen Azîz'sin, hükmünde hikmet sahibisin."

119. Allah şöyle buyurdu: "Bu, sâdikların sadakatlerinin fayda vereceği gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan râzı olmuştur, onlar da Allah'tan râzı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş budur.

120. Göklerin, yerin ve her ikisinde bulunanların mülkü Allah'ındır. O, her şeye kâdirdir.

[Sûre 6](#)

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |